

Diari de la neu, 25/04/26

Una ombra inèdita dibuixa un somriure a la Tosa després d'un hivern excepcional

Sobreacumulació de neu formada per llevantades i vents de sud-est rere la carena i els paravents de l'estació d'esquí

El “somriure” de la Tosa: un fenomen únic nascut de les grans nevades d'aquest hivern. Fotografia del 22 d'abril. Autor/a: *Diaridelaneu*

El “somriure” de la Tosa: un fenomen únic nascut de les grans nevades d'aquest hivern. Una sobreacumulació de neu formada per llevantades i vents de sud-est ha creat, per primer cop observat, un tou de neu a la carena que projecta una ombra sorprenent sobre la muntanya.

El "somriure" de la Tosa el passat 14 d'abril (Foto: IST).

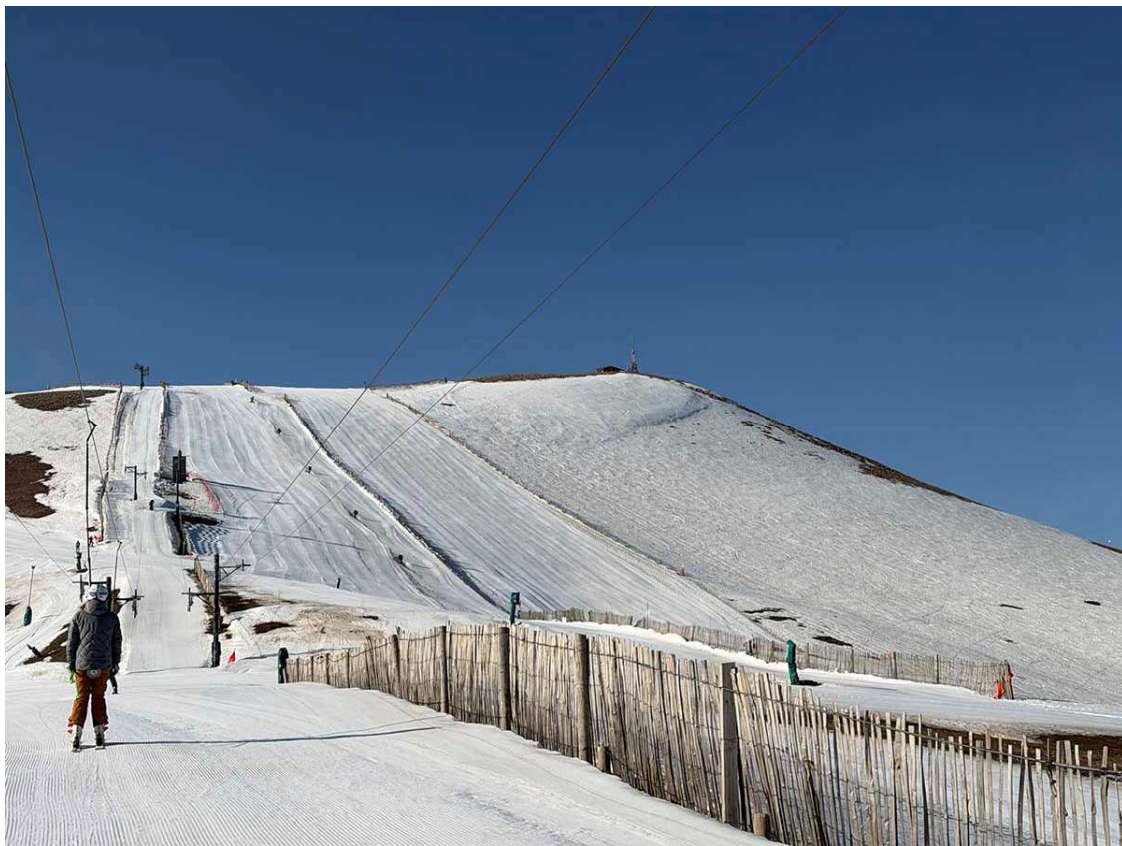
L'acumulació extraordinària de neu rere la carena, modelada pel vent durant els temporals de llevant, genera una ombra poques vegades vista fins ara a Masella. Sobre el terreny, encara es pot veure aquest somriure conseqüència de les grans nevades d'aquest hivern i que han deixat una imatge ben singular. Pel matí, quan el sol encara no és ben perpendicular, es forma aquesta ombra amb forma de somriure projectada sobre la neu, un fenomen tant curiós com potser inèdit. Fins que la neu es fongui, és clar.

L'origen d'aquest "somriure" es trobaria en una sobreacumulació excepcional de neu formada just rere la carena, probablement creada durant alguns dels episodis de llevant i les borrasques que han entrat pel sud-est de la muntanya. L'acció combinada de la precipitació i del vent hauria transportat i dipositat la neu en aquest punt concret, modelant un tou de neu amb una morfologia poc habitual.

Quan el sol incideix amb l'angle adequat, aquest relleu efímer projecta una ombra corbada sobre el vessant que recorda sorprenentment un somriure, un efecte visual tan temporal com extraordinari. Un petit caprici de la meteorologia, el vent i el terreny convertit en fenomen.

Més enllà de la curiositat visual, sobretot pels esquiadors habituals de Masella, aquesta formació és també testimoni del caràcter excepcional d'una temporada marcada per grans acumulacions de neu i dinàmiques poc freqüents a l'alta muntanya. Potser efímera i irrepetible, l'ombra del tou de neu —el "somriure" de

la Tosa— ja forma part d'aquells record o senyals que ens deixarà una temporada excepcional en neu.

Avui, dissabte, encara l'hem pogut veure. Però, fins quan?